Ambiții proimperiale

Vizavi de un interviu în «Dnestrovskaia pravda»

În numărul său din 5 august curent, ziarul tiraspolean «Dnestrovskaia pravda» publică, între altele, și un interviu cu Grigore Maracuța, președintele sovietului suprem al autoproclamatei republici nistrene, interviu de natură să ofere cititorului obișnuit să citească și printre rînduri un plus de informație la cea pe care deja o cunoaște. Interviul este prefațat cu cîteva consemnări de atmosferă a corespondentului nevoit să-și aștepte partenerul de dialog în antecameră. Îl are în preajmă pe scriitorul moscovit Poleanski, sosit într-o misiune jurnalistică din partea revistei «Ogoniok». «Mereu, notează același corespondent preocupat să prezinte o atmosferă de mare efervescență în antecameră, intră oameni și mereu răsună telefoane de la Moscova, Sankt-Petersburg, Harkov, Donețk». În sfîrșit își face apariția stăpînul cabinetului, rugat dindată să vorbească despre problemele pe care dînsul trebuie să le rezolve de urgență. Mărturisește că-l preocupă în special amplasarea și întreținerea celor 6 batalioane rusești de interpunere, arătînd că cele 500 milioane de ruble puse la dispoziție de partea rusă nu par să fie suficiente. O altă problemă care se ține scai de stăpînul cabinetului președințial o constituie, întoarcerea voluntarilor, cazacilor, gardiștilor la locurile lor de muncă. Problema se complică prin faptul că «o parte din ei, spune Grigore Maracuța, n-au muncit niciodată, iar alții și-au exprimat dorința de a se angaja în serviciul militar...».

Întrebat dacă se poate considera că luptele s-au încheiat și că s-a produs mult așteptata conciliere, G. Maracuța răspunde: «După tragedia de la Bender, care a luat în cîteva ore sute de vieți, după masacrarea populației pașnice, nimicirea cartierelor de locuit cu focul artileriei grele, după refugierea a mii de locuitori, realizarea unui compromis în sensul încadrării Republicii Nistrene în Republica Moldova a devenit pur și simplu imposibilă». Pe de altă parte, își dă cu părerea același Maracuța, în avîntul unor improvizări de moment, lipsită de baza industrială din Transnistria, de cele mai importante resurse și agenți energetici, existența Republicii Moldova devine pur și simplu iluzorie. Acestea fiind considerentele tovarășului Maracuța, evenimentele cu multe necunoscute de la Bender par să aibă și mai probabil caracterul unui spectacol înscenat pentru a se crea o motivație magistrală în favoarea separării și șantajării Chișinăului. Totodată, se crea astfel un pretext credibil pentru amestecul masiv al Rusiei în treburile interne ale Republicii Moldova — de astă dată în calitate de pretins element pacificator. Așa precum s-a mai întîmplat și în alte foste republici sovietice...

Cît privește cele 3 posturi ministeriale oferite de partea chișinăuiană, Gr. Maracuța mărturisește: «Atît timp cît nu se va rezolva statutul politic al Republicii Nistrene nu poate fi vorba de nici un fel de participare a oamenilor noștri în structurile puterii». Și explică: «Nu este vorba de ambiții, aceasta este poziția noastră».

Corespondentul insistă totuși să afle ce relații întreține și își propune să aibă Tiraspolul cu conducerea de la Chișinău: «Nu e o problemă simplă, cugetă Maracuța, dar «situația se simplifică prin faptul că în noul guvern în curs de formare există oameni cu care se poate dialoga de la egal la egal». Și urmează precizarea: «Aproape zilnic vorbesc la telefon cu Primul-Ministru, Andrei Sangheli, împreună rezolvăm pe linie de serviciu problemele acumulate. Astfel, prin dispoziția sa, Banca Națională a Moldovei va întoarce întreprinderilor și gospodăriilor din Republica Nistreană 800 milioane de ruble, acumulate acolo în cursul războiului...» Interviul mai conține și un șir de alte detalii menite să-l facă pe cititor să priceapă că în spatele sprijinului politic, informațional, economic și militar moscovit partea tiraspoleană se simte tare pe poziții și nu are de gînd să negocieze oricum și pentru orice promisiuni. Ce urmărește — nu este greu de ghicit. Problema centrală cu ce ne-am ales sau ne vom alege noi în urma unui război cu pierderi de mii de vieți omenești și imense pagube materiale. Vom mai putea vorbi despre visele de eliberare națională, de renaștere națională, de împlinirea mult așteptatului ideal de libertate sau tot felul de imperii perfide sau nu prea?...

Victor GHERMAN
(Moldova-pres)

CE NE FRĂMÎNTĂ